

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2019/0395

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 20. mai 2019 fra Marie Furu født Næsje og Egil Furu Legat på Stiftelsestilsynets vedtak av 29. april 2019.

Saken gjelder Stiftelsestilsynets vedtak 29. april 2019 om å avslå søknad 15. mars 2019 om å oppheve stiftelsen Marie Furu, født Næsje og Egil Furu Legat. Grunnen til avslaget er at vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd ikke er oppfylt.

Spørsmålet i klagesaken er om vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd er til stede slik at stiftelsen kan oppheves.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i medhold av stiftelsesloven, dekningsloven, arveloven og samvirkeloven, med mindre noe annet følger av særskilt lovbestemmelse.

Stiftelsesklagenemnda har full prøvelsesadgang, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er rettidig fremsatt og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok leder Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Marie Furu, født Næsje og Egil Furu Legat, org. nr. 985 032 920,¹ ble opprettet med grunnlag i et gjensidig testament av 22. november 1988 mellom ektefellene Mari og Einar Furu. Av testamentet fremgikk det at aktiva utover løsøre mv. skulle anvendes til opprettelse av stiftelsen. Stiftelsen ble opprettet den 31. oktober 2002. Stiftelsens formål følger av vedtektene § 2 hvor det fremgår at «*stiftelsens formål skal være å støtte:*

- *Blindesaken i Moss*
- *Hjerte- og lungesaken i Moss*
- *De handikappede i Moss*
- *Kirken og menighetspleien i Moss.»*

Vedtektene § 3 fastsetter videre:

¹ Stiftelsesklagenemnda har, i likhet med Stiftelsestilsynet, brukt navnet på stiftelsen slik det fremgår av Enhetsregisteret. Ifølge vedtektene som er registrert i Stiftelsesregisteret er navnet «Mari Furu, født Næsje og Egil Furu legat.»

«Annethvert år skal den avkastningen som legatet har hatt på sin kapital i det forløpne år anvendes til støtte for de i § 2 nevnte formål. Annethvert år skal foregående års avkastning legges til fondskapitalen.»

I vedtektene § 4 heter det:

«Hvert tiende år skal det av legatkapitalens avkastning betales til Kirkevergen i Moss et beløp tilstrekkelig til 10 års videre vedlikehold av Kemner H. S. Næsje og hustrus gravsted og tilsvarende til Kirkevergen i Nord-Odal for vedlikehold av lærer Edvin Furu og hustrus gravsted.»

Stiftelsens egenkapital er per 31. desember 2018 NOK 4 279 887, 81. Midlene er fordelt med NOK 145 881,81 i bankinnskudd og NOK 4 134 006 hos fondsforvalter. Av tidligere regnskaper fremgår det at kapitalen fra og med 2015 i det vesentlige er allokert på denne måten, med en større andel i fond. Før denne tiden var det alt plassert i bank.

Stiftelsens resultat før utdeling for årene mellom 2012 og 2018 har vært NOK 124 000 (2012), NOK 110 000 (2013), NOK 97 000 (2014), NOK 141 000 (2015), NOK 75 000 (2016), NOK 327 000 (2017) og NOK -317 205 (2018). I samme periode har stiftelsen delt ut NOK 142 000 (2012), NOK 0 (2013), NOK 141 000 (2014), NOK 0 (2015), NOK 170 000 (2016), NOK 0 (2017) og NOK 327 046 (2018). Samlet er det delt ut ca. NOK 780 000 i perioden 2012 til 2018.

Stiftelsen søkte 15. mars 2019 om omdanning til opphevelse av stiftelsen. Stiftelsestilsynet avsto søknaden i vedtak av 29. april 2019 (heretter vedtaket). Vedtaket ble påklaget 20. mai 2019.

Stiftelsestilsynet har vurdert klagen, men har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Saken ble oversendt Stiftelsesklagenemnda ved brev av 17. juni 2019.

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse bygger på de saksdokumentene som nemnda har mottatt innen behandlingen av klagen.

3 Rettslig grunnlag for Stiftelsestilsynets vedtaket

Stiftelsestilsynets avslag er begrunnet med at vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd ikke er oppfylt. Etter bestemmelsen kan omdanning foretas når en bestemmelse i vedtektene eller den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen:

«a) ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte,

b) er åpenbart unyttig,

c) er i strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlaget for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet, eller

d) er åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig.»

4 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 29. april 2019 lyder:

Vi avslår søknaden om opphevelse av MARIE FURU FØDT NÆSJE OG EGIL FURUS LEGAT, org. nr. 985 032 920.»

I Stiftelsestilsynets vedtak heter det innledningsvis at stiftelsesformen i større grad enn andre organisasjonsformer sikrer at en formuesverdi disponeres i tråd med et bestemt og varig formål. Derfor er vilkårene for omdanning strenge.

Stiftelsestilsynet viser til at stiftelsens formål som er mindre kapitalkrevende, og at selv mindre utdelinger vil realisere formålet på en rimelig måte. Videre vises det til en tabelloversikt over stiftelsens resultat før utdeling og utdelinger i perioden 2012-2017. Tabellen ser slik ut:

År	Resultat før utdeling	Utdeling
2017	327	0
2016	75	170
2015	141	0
2014	97	141
2013	110	0
2012	124	142
Sum	874	453

Videre skriver Stiftelsestilsynet:

«Kapitalutviklingen vil til enhver tid avhenge av det gjeldende avkastningsnivået, og avkastningen vil derfor i enkelte perioder kunne bli lavere enn det som er normalt.

Stiftelsen argumenter med et rentenivå på mindre enn 1 prosent. Stiftelsestilsynet bemerker at siden 2015 er kun en mindre del av kapital plassert i bank, og resten i aktivaklasse med presumptivt høyere avkastning, noe også resultatene for 2017 viser. Stiftelsestilsynets vurdering er at styret ved reallokeringen har nyttet til rett og plikt i stiftelsesloven § 18 ved å vurdere vektning av mulighet for tilfredsstillende avkastning opp mot sikkerhet.

Ifølge årsregnskapene er det i perioden 2012 til 2017 totalt utdelt ca. 453 000. Det har vært grunnlag for utdelinger, og det kan ikke sies at stiftelsens utdelingsmuligheter har vært helt beskjedne. Stiftelsen har derfor hatt muligheter til å tilgodese formålet på en rimelig måte.»

På denne bakgrunn kommer Stiftelsestilsynet til at det ikke er godtgjort at vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a, om at stiftelsen ikke lar seg etterleve, er oppfylt. Stiftelsestilsynet kan heller ikke se at begrunnelsen for opphevelse faller inn under vilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav b, c eller d.

Stiftelsestilsynet tilføyer at et mindre inngripende tiltak enn opphevelse for eksempel vil være sammenslåing av stiftelser eller endring av vedtektene for å muliggjøre årlige utdelinger, jf. stiftelsesloven § 47 første ledd. Dette er tiltak styret må vurdere før de kan fatte vedtak om opphevelse.

5 Klagers anførsler

Klager mener at vilkårene for å oppheve stiftelsen etter stiftelsesloven § 46 er oppfylt og at Lotteri- og stiftelsestilsynets vedtak er feil. Det bes om at vedtaket omgjøres og at stiftelsen kan oppheves.

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

- Avkastningen som genereres til utbetaling er minimal. I tillegg står ikke utgiftene til drift av stiftelsen i samsvar med inntektene, slik at stiftelsen ikke får etterlevd sitt formål.
- Mottakerne av midlene bekrefter at utbetalingene er så beskjedne at de har liten betydning for dem. Det ville ha vært bedre å motta en større utbetaling i forbindelse med opphevelse av stiftelsen.
- Stiftelsestilsynet har lagt til grunn at det er foretatt utdelinger med til sammen NOK 453 000 for årene 2012 til 2017. Det vil si at hver av organisasjonene i en seksårsperiode har mottatt NOK 113 000. Det utgjør NOK 37 000 annethvert år. Det er følgelig en svært liten sum hver organisasjon mottar annethvert år.
- Midlene har vært investert i forskjellige fond forvaltet gjennom Pareto. Stiftelsens portefølje er satt sammen av flere fond som er eksponert mot flere markeder. Til sammenligning har en gjennomsnittlig årlig avkastning for de tre siste årene på børsen vært 9,8 %, 8 % de siste fem årene og 15 % de siste ti årene. En god rente på en høyrentekonto ligger til sammenligning på rundt 2 % og vanlig bankrente på rundt 1 %. Den minimale avkastningen er følgelig muliggjort ved investeringer i verdipapirer.
- Som resultatene for 2017 og 2018 viser, med henholdsvis et stort overskudd og et stort underskudd, er slike investeringer risikofylt. Muligheten for en god avkastning er stor ved investeringer i aksjefond, men risikoen er også tilsvarende stor. Det anføres at det er uriktig å legge en slik type plassering til grunn som en forutsetning ved vurderingen av om stiftelsens formål kan realiseres.
- Det er urimelig å legge opp til en plassering av midlene i aksjemarkedet og ikke riktig verken etter stiftelsesloven § 18 eller § 46 første ledd bokstav a. Stiftelsestilsynets lovforståelse, hvor det synes å legges opp til en plikt for styret til å skaffe seg avkastning utover det som må anses å være risikofri avkastning, mangler etter klagers syn forankring i loven.
- Utgiftene til forretningsførsel, revisjonshonorar, andre driftskostnader og bankgebyr utgjorde for 2018 NOK 31 784 og for 2017 NOK 32 530. Følgelig utgjør utgiftene for to år det dobbelte av det en av organisasjonene mottar annethvert år. Kostnadene er derfor ikke proporsjonale til avkastningen og utdelingene.
- Stifterne hadde valgt seg ut flere formål de ønsket å tilgodese. Mye taler for at de hadde sett for seg at kapitalen ville gi større og større avkastning. Stiftelsens formål er i dag blir ikke ivaretatt og det vil bli bedre ivaretatt ved at stiftelsen avvikles slik at kapitalen i avviklingsperioden fordeles på organisasjonene som nå er tilgodesett.
- Sammenslåing er ikke aktuelt da det ikke finnes andre stiftelser som tilgodeser samtlige av de fire formål som er vedtatt tilgodesett.

6 Stiftelsestilsynets merknader til klagen

Stiftelsestilsynet har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Ved brev av 17. juni 2019 har Stiftelsestilsynet oversendt klagen til Stiftelsesklagenemnda til avgjørelse.

Stiftelsestilsynet viser til klagers anførsel om at formålet ikke kan etterleves ved at hver mottaker får NOK 37 000 annethvert år. Videre skriver Stiftelsestilsynet følgende:

«Stiftelsestilsynet deler ikke denne regnemåten, ved at kostnader ses i forhold til en fjerdepart av utdelingene, og at formålsrealiseringen vurderes ut fra en fjerdepart av utdelingene.»

Stiftelsen har i perioden 2012-2017 hatt akkumulert resultat i størrelsesorden TNOK 874, og har utdelt TNOK 453, dvs. et årlig gjennomsnitt på TNOK 75,5. Stiftelsestilsynets vurdering er at formålene kan la seg avhjelpe med utdelinger i denne størrelsesorden.»

Stiftelsestilsynet viser så til klagers anførsler knyttet til lovforståelsen av stiftelsesloven § 18 og styrets plikt til å forvalte kapitalen på en forsvarlig måte. Stiftelsestilsynet viser videre til uttalelser i forarbeidene og konkluderer med følgende:

«Stiftelsestilsynet legger til grunn at lov og forarbeider gir styret rett og plikt til å vurdere og balansere avveiningen mellom sikkerhet og avkastning, og vår vurdering er at lov og forarbeider ikke gir føringer for konsekvent plassering i risikofri aktivaklasser. Dette ville i ytterste konsekvens innebære kun statsobligasjoner, og innskudd i bank; inntil rammen av innskuddsgaranti, med tilsvarende lav avkastning.»

[...]

Klager anfører at Stiftelsesklagenemnda ikke har merknader i en konkret sak, der aktiva i overkant av kr 1,1 million er plassert i bank. Med en høyere kapital, her på kr 4,9 millioner (2017-regnskap) er det Stiftelsestilsynets vurdering at styret har rom for å vurdere annen aktivaallokering enn bank, nettopp slik styret har gjort siden 2015.

Klager anfører ikke punkt medtatt i søknad om oppheving, at det vurderes som uhensiktsmessig at man får administrasjonskostnader hvert år, men at utdeling skjer etter vedtektene annen hvert år. Stiftelsestilsynet oppfordret i brev av 29.04.2019 styret om å vurdere dette forholdet. Vi kan ikke se at dette har skjedd.»

7 Stiftelsesklagenemndas vurdering

Styret i stiftelsen har søkt Stiftelsestilsynet om å oppheve stiftelsen. Opphevelse av stiftelser er etter stiftelsesloven § 45 en omdanning. Dette betyr at minst et av de fire vilkår i stiftelsesloven § 46 første ledd må være oppfylt for at søknaden om å oppheve stiftelsen skal kunne godkjennes.

Stiftelsesklagenemnda peker innledningsvis på at vilkårene for omdanning av en stiftelse har sammenheng med stiftelsesformens egenart som organisasjonsform. Omdanningsreglene har sammenheng med selvstendighetskravet i stiftelsesretten og respekten for oppretterens vilje og formålet med å avsette midlene. Dette er hensyn som har særlig vekt når det er spørsmål om å endre stiftelsens formål, herunder oppløse («oppheve») stiftelsen slik at det åpnes for at midlene som er tilført stiftelsen brukes på annen måte enn gjennom den stiftelsen oppretteren har opprettet. Samtidig er det slik at forholdene kan endre seg slik at respekten for oppretterens vilje ikke alltid kan forfølges fullt ut. Dette tilsier at det opprinnelige formålet i visse tilfeller bør kunne endres, eventuelt ved at stiftelsen oppheves. Det er disse kryssende hensynene som er ivaretatt gjennom stiftelseslovens omdanningsregler som i loven § 46 fastsetter de legale rammene for når blant annet en stiftelse kan oppheves. De lovbestemte vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd er strenge og reserverer omdanningsadgangen til kvalifiserte grunner som er angitt i lovteksten.

Stiftelsesklagenemnda går på denne generelle bakgrunn over til å vurdere om vilkårene for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd er oppfylt i det tilfellet klagesaken gjelder. Bestemmelsene i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav b og c er klart ikke aktuelle i saken.

Etter stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a det foretas omdanning blant annet der en vedtektsbestemmelse ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte.

Spørsmålet i saken blir dermed om kapitalen i Marie Furu, født Næsje og Egil Furus legat er utilstrekkelig til å fremme formålet på en rimelig måte. Det vises i denne sammenheng til Knudsen/Woxholth: *Stiftelsesloven med kommentarer*, side 207-208. Fra side 208 gjengis:

«For ordinære avkastningsstiftelser vil det typiske eksempelet på at midlene er utilstrekkelige til å tilgodese formålet være at kapitalen etter hvert har blitt så liten i forhold til dagens pengeverdi, at det ikke er grunnlag for å foreta utdelinger i noen størrelsesorden. Det ordinære vil her være at administrasjon av slike stiftelser (også) vil bli uforholdsmessig kostbar i relasjon til utdelingene.»

Stiftelsens egenkapital er ifølge årsregnskapet for 2018 på NOK 4 279 887. I 2014 var den på NOK 4 551 478,81, i 2015 var den på NOK 4 692 719,81, i 2016 var den på NOK 4 597 092,46 og i 2017 var den på NOK 4 924 138,46. Dette viser at egenkapitalen har variert litt de siste årene. Nedgangen fra 2017 til 2018 skyldes tap på fondsplasseringen i kombinasjon med utdeling. Egenkapitalen kan ikke sies å være vesentlig redusert.

Oversikten som er gjengitt over i punkt 2 viser at det er foretatt utdelinger til formålet med til sammen om lag NOK 780 000 i årene 2012 – 2018. I klagen gjør stiftelsen gjeldende at hver organisasjon som er tilgodesett i formålet i perioden 2012 til 2017 har mottatt NOK 113 000, noe som utgjør NOK 37 000 annet hvert år. Stiftelsen mener dette er en svært liten sum til hver organisasjon, og at formålet vil bli bedre ivaretatt ved at stiftelsen avvikles slik at stiftelsens kapital kan fordeles på de organisasjonene som er tilgodesett i formålet. Dette understøttes av en uttalelse fra et styremedlem i Moss menighet som er gjengitt i klagen.

Stiftelsesklagenemnda vil til dette bemerke at det i og for seg ikke er avgjørende – slik det gjøres gjeldende – at organisasjonene vil være bedre tjent med å få utdelt en andel av stiftelsens kapital. Selv om det nok kan være slik at de utdelingene som er foretatt er relativt små for de organisasjonene det gjelder, kan Stiftelsesklagenemnda ikke se at de samlede utdelingene og det som tilføres hver enkelt organisasjon er så ubetydelige at det vil være uten betydning å motta beløpene. Det må i denne sammenheng legges vekt på at de utdelingene som foretas ikke fremstår som vesentlig mindre enn det oppretteren måtte kunne forutse i den testasjonen som er grunnlaget for legatet. Stiftelsesklagenemnda kan ikke se at det er konkrete holdepunkter for at oppretteren hadde forutsatt at legatet skulle bli tilført ytterligere midler som kunne gi grunnlag for betydelig høyere utdelinger. Nemnda vil dessuten tilføye at dersom man ser hen til at de samlede utdelingene i perioden 2012 til 2018 er på NOK 780 000, blir dette i snitt NOK 48 750 per mottaker annethvert år og de samlede utdelingene fra stiftelsen blir i snitt NOK 195 000 i utdelinger annethvert år.

Så vidt Stiftelsesklagenemnda forstår mener stiftelsen at i vurderingen av om egenkapitalen kan gi en avkastning som tilgodeser formålet på en rimelig måte, må det tas utgangspunkt i en risikofri plassering, så som bankinnskudd. Det er ikke Stiftelsesklagenemnda enig i. Utgangspunktet for styrets forvaltning av stiftelsens midler er stiftelsesloven § 18 som lyder:

«Stiftelsens kapital skal forvaltes på en forsvarlig måte, slik at det til enhver tid tas tilstrekkelig hensyn til sikkerheten og muligheten for å oppnå en tilfredsstillende avkastning for å ivareta stiftelsens formål.»

Utgangspunktet etter bestemmelsen er at kapitalen skal forvaltes forsvarlig, men slik at det i forsvarlighetsvurderingen både tas hensyn til sikkerhet og avkastning. Det er altså ikke slik at bestemmelsen pålegger stiftelsen å bare se hen til sikkerhet slik at midlene nødvendigvis må plasseres som bankinnskudd som riktignok er en sikker plassering, men gir lav avkastning. Normalt vil det være riktig – og i samsvar med stiftelsesloven § 18 – å spre plasseringen på ulike finansielle instrumenter, så som obligasjons- og aksjefond. Slik er det også gjort i Marie Furu, født Nesje og Egil Furu legat. Det er da også dette som må være utgangspunktet for om kapitalen kan forventes å gi en avkastning som på rimelig måte kan tilgodese formålet.

Stiftelsesklagenemnda vil for ordens skyld bemerke at nemnda ikke med dette har foretatt en nærmere vurdering av plasseringen av Marie Furu, født Nesje og Egil Furu legats midler. Det er en vurdering som hører under legatets styre og er styrets ansvar.

Stiftelsen hadde negativt resultat i 2018, men det fremgår av årsberetningen for 2018 at selv om resultatet for 2018 ikke var helt i tråd med forventningene ved årets begynnelse, så har fondenes avkastning steget betraktelig allerede i begynnelsen av 2019. Hvorvidt disse forventningene ut fra den alminnelige markedsutviklingen hittil i år har slått til, har Stiftelsesklagenemnda ikke nærmere opplysninger om. Stiftelsesklagenemnda vil imidlertid bemerke at selv om det er slik at investeringer i fond i perioder skulle gi en negativ avkastning, er det ikke slik at det er avkastningen i enkelte år som skal legges til grunn for vurderingen av om kapitalen gir en tilstrekkelig avkastning til å tilgodese formålet.

Utgangspunktet er at forvaltningen har et langsiktig perspektiv, og det er et slikt perspektiv som må legges til grunn for vurderingen av om stiftelsen er i stand til å tilgodese formålet på en rimelig måte. Som nevnt er Stiftelsesklagenemndas syn at dette er tilfelle for Marie Furu, født Nesje og Egil Furu legat.

Stiftelsesklagenemnda kan ut fra det opplyste ikke se at stiftelsens utgifter til forretningsførsel, revisjonshonorar mv. er påfallende store i forhold til utdelingene. Stiftelsen viser til at den summen det enkelte formål mottar hvert annet år er liten sett i forhold til to års utgifter til forretningsførsel, revisjonshonorar mv. Etter Stiftelsesklagenemndas syn kan man ikke måle utdelingene opp mot stiftelsens utgifter på denne måten. Det er de samlede utdelingene til alle fire formål holdt opp mot stiftelsens totale utgifter som er av betydning. Utdelingen er da klart større enn administrasjonsutgiftene. Dessuten følger det av vedtektene § 2 at avkastningen skal legges til kapitalen annethvert år og at det således bare skal skje en utdeling annethvert år. Dette er følgelig en ordning oppretter har ønsket. Utgifter til drift, som utgifter til revisjon, avgift til Stiftelsestilsynet og forretningsførsel, påbeløper uansett hvert år og er dels noe som følger av loven og dels av vedtektene. Dette er derfor ikke et tungtveiende argument i retning oppheving av stiftelsen.

Nemnda har etter dette kommet til at vilkåret i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a ikke er oppfylt.

Etter stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav d vil omdanning kunne foretas der en bestemmelse i vedtektene eller den rettslige disposisjonen som danner grunnlaget for en stiftelse «er åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig». Bestemmelsen i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav d) åpner ikke for vedtektsendringer ut fra en ren hensiktsmessighetsbetraktning, jf. kvalifikasjonskravet «åpenbart». Det er dermed ikke nok at

en annen ordning vil være mer heldig eller fornuftig. At mottakerne av utdelinger fra legatet heller ønsker seg en større engangsutbetaling er derfor ikke tilstrekkelig til at stiftelsen må anses «åpenbart ufornuftig». Vilkåret i bokstav d) er derfor ikke oppfylt.

8 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak av 29. april 2019 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig vedtatt.

Bergen, 28. oktober 2019

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk